

ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 3006/1/238-γ' ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

Σχετικά με όσα διαλαμβάνει το ανωτέρω έγγραφο που περιήλθε σε γνώση μου, παρατηρούνται τα εξής:

1. απολύτως ορθά επισημαίνεται υπό 1. ότι «... οι επίμαχες διατάξεις της Κ.Υ.Α. απώλεσαν την ισχύ τους ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ, από το χρόνο έκδοσής τους ...». Η παραδοχή αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία διότι στερεί το νομικό θεμέλιο του τεκμηρίου της νομιμότητας από μια σειρά πράξεων που έχουν συμβεί στον ενδιάμεσο χρόνο, όπως π.χ. σφραγίσεις καταστημάτων που ενήργησαν οι Δήμοι, αφαιρέσεις αδειών παροχής υπηρεσιών διαδικτύου μέχρι και παραβάσεις του άρθρου 178 Π.Κ. (αποσφραγίσεις).

2. Υπό 2. και 3. καθοδηγεί τις αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες ώστε να απέχουν στο εξής από την εφαρμογή των διατάξεων που ακυρώθηκαν. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι σε περίπτωση διαπιστώσεως παραβάσεως του Ν. 3037/2002 (!) από τις αστυνομικές αρχές, δεν θα καλείται ο φερόμενος παραβάτης να υποβάλλει Αντιρρήσεις, ούτε θα μπορεί η ελεγκτική υπηρεσία (αστυνομία) να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο. Συνακόλουθα δεν θα υπάρχει πλέον πρόστιμο για να σταλεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και να βεβαιωθεί.

3. Διαφωνώ απολύτως με όσα περιλαμβάνονται υπό 4. στο ανωτέρω έγγραφο. Θεωρώ ότι αποτελούν μια άδοξη προσπάθεια να περισωθούν τα προσχήματα νομιμότητας διενέργειας μελλοντικών ελέγχων, προφανώς, όπως συχνά λένε οι ίδιοι οι αστυνομικοί «για λόγους στατιστικής».

Ειδικότερα, ο Ν. 3037/2002 έχει απωλέσει το τεκμήριο της νομιμότητας βάσει των αποφάσεων της 26^{ης} Οκτωβρίου 2006 και της 4^{ης} Ιουνίου 2009 Δ.Ε.Κ., για τις οποίες δεν γίνεται καμία αναφορά στο εν λόγω έγγραφο. Οστόσο είναι εμφανές, ακόμη και για κάποιον που δεν είναι νομικός, ότι η κρίση του Δ.Ε.Κ. και η επακολουθήσασα του Σ.τ.Ε. περί αντίθεσης στο κοινοτικό δίκαιο των άρθρων 2 και 3 του Ν. 3037/2002 ως σήμερα έχουν, στερεί από το ποινικό αδίκημα τη νομοτυπική του μορφή, ανεξάρτητα από το ότι κατά το Δ.Ε.Κ. είναι ανεφάρμοστα και τα άρθρα 4 και 5 που

περιλαμβάνουν τις κυρώσεις. Δηλ. δεν υπάρχει περιγραφή πράξης πλέον στην οποία να μπορεί να εφαρμοστεί ο κυρωτικός κανόνας.

Περαιτέρω, παρέβλεψε ο συντάκτης του εγγράφου ότι, με το άρθρο 10 παρ. 6 του Ν. 3037/2002 ο τίτλος του άρθρου 7 του κωδικοποιημένου Β.Δ. 29/71 αντικαταστάθηκε ώστε να εφαρμόζεται πλέον ΜΟΝΟΝ σε περιπτώσεις διενέργειας παιγνίων με παιγνιόχαρτα. Είναι απολύτως βέβαιο ότι ο νομοθέτης θέλησε να περιλάβει αποκλειστικά τις περιπτώσεις διενέργειας τυχερών παιγνίων με παιγνιόχαρτα διότι αλλιώς δεν θα υπήρχε λόγος υπάρξεως της συγκεκριμένης τροποποίησης. Συνεπώς δεν τιμωρούνται έκτοτε με τη διάταξη αυτή περιπτώσεις διενέργειας παιγνίων με άλλο τρόπο π.χ. μέσω υπολογιστών, καθώς γι' αυτή την περίπτωση υπήρχαν τα άρθρα 1-4 του Ν. 3037/2002.

Υπενθυμίζω ότι για όσες περιπτώσεις οδηγήθηκαν στο Δικαστήριο με τις διατάξεις του Β.Δ. 29/71 κατά το χρόνο ισχύος του Ν. 3037/2002, είτε κατέληξαν με απαλλαγή των κατηγορουμένων, είτε οδηγήθηκαν από το Μονομελές στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο με νέο κατηγορητήριο βάσει του Ν. 3037/2002.

Η εκτίμησή μου είναι ότι ο συντάκτης του εγγράφου προσπαθεί να τσουλήσει σε χωμάτινο οδόστρωμα ένα όχημα που δεν έχει ρόδες ... Επί τέλους: ας επέμβει ο νομοθέτης, για να μην δούμε κι άλλες τέτοιες ερμηνευτικές προσεγγίσεις.

Θεσσαλονίκη, 6-11-2009.

Σταύρος Λ. Παπαγερμανός
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω
Νομικός Σύμβουλος Ο.Σ.Η.Π.Ε